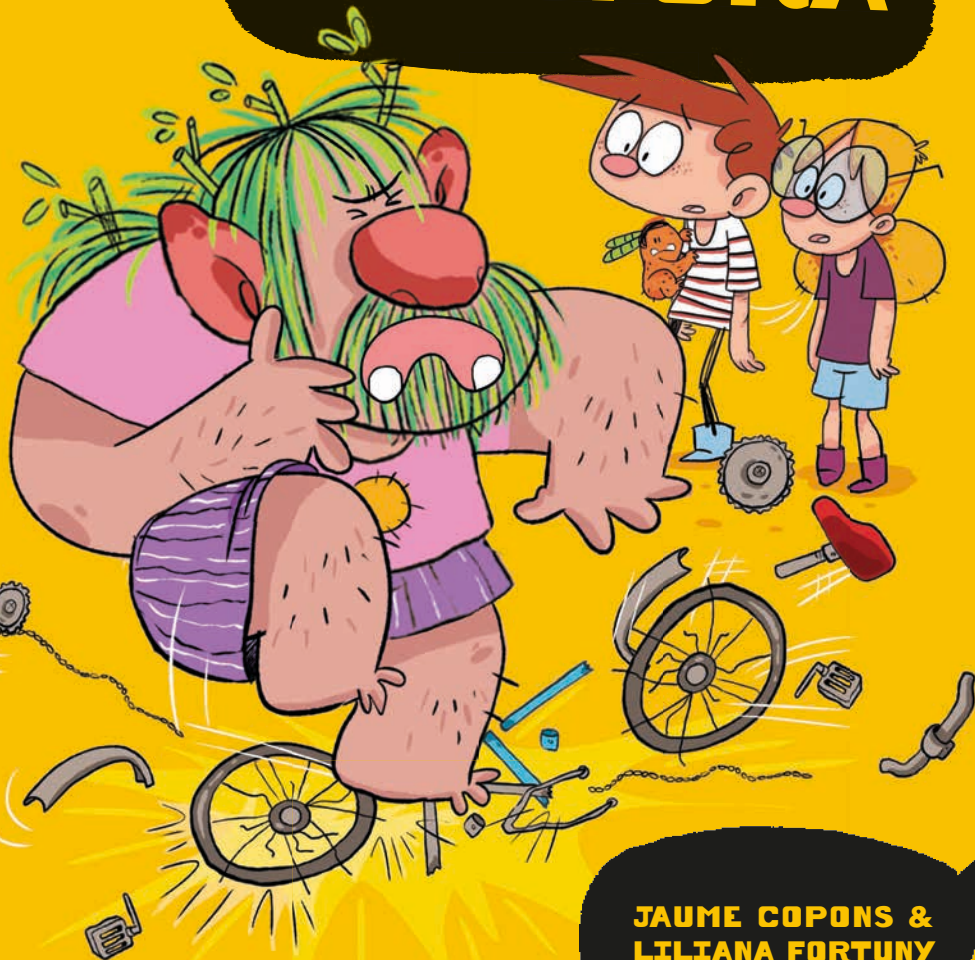

L'AGUS I ELS MONSTRES

LA

CRIATURA

**JAUME COPONS &
LILIANA FORTUNY**

COMBEL

1

**QUINZE DIES
SENSE EL
DR. BROT**

De vegades intueïxes que passarà alguna cosa i al final acaba passant. I això mateix és el que va ocórrer una tarda que estàvem tranquil·lament al parc fent volar un estel.

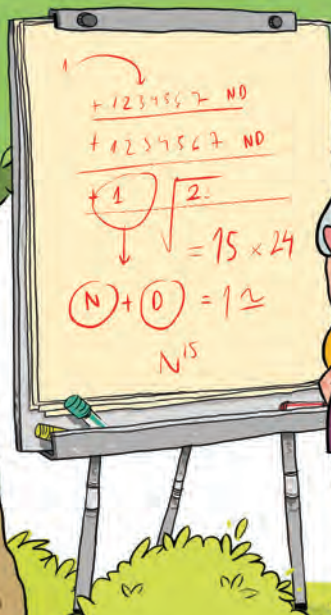

Feia molts dies que no veiem el Dr. Brot, però no sabíem quants. Gràcies als càlculs d'en Ziro vam saber que eren exactament quinze dies. Però, és clar, com que les coses bones es fan curtes...

I el pitjor no és només això!

Ah, no?

Què és, el pitjor?

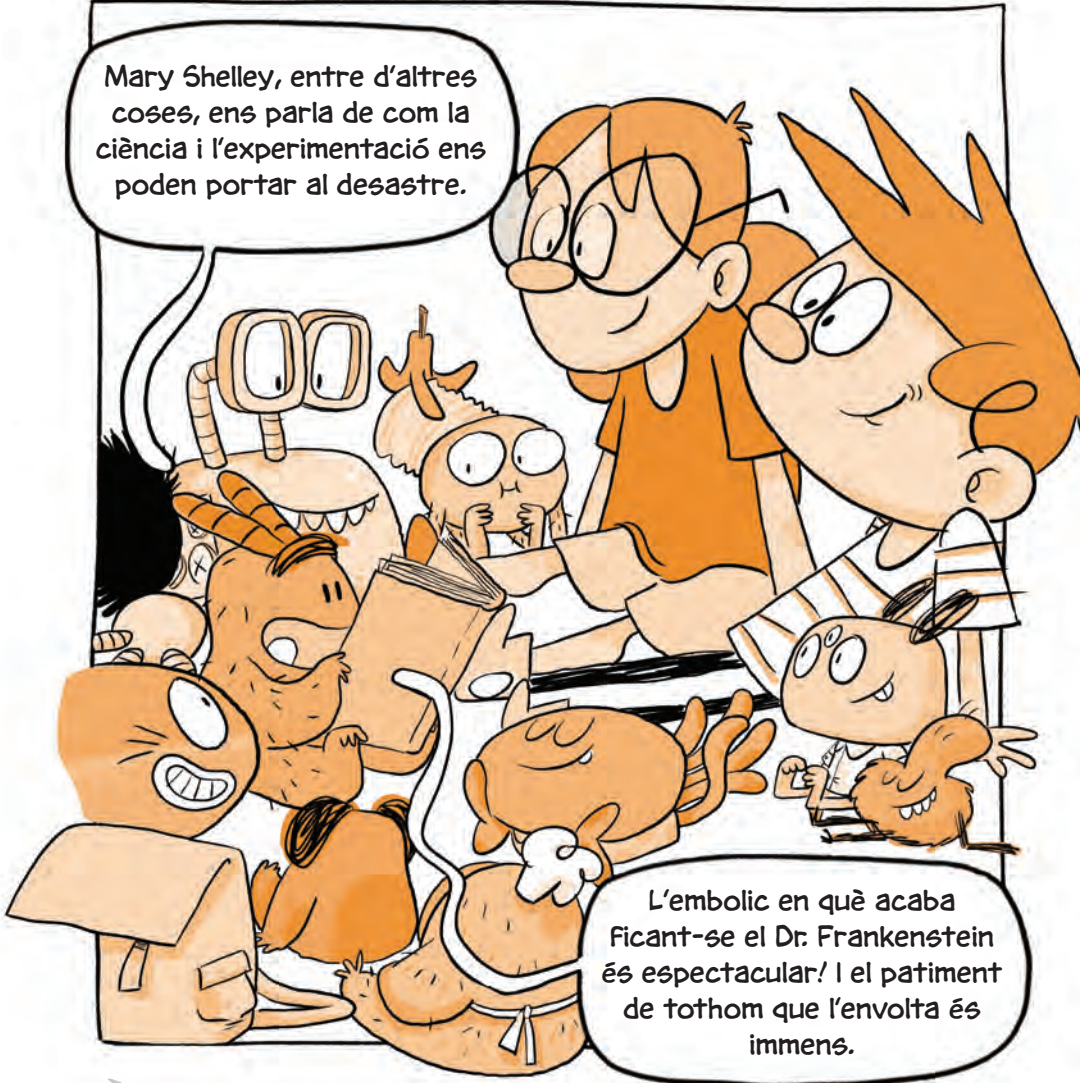
A veure, Ziro, explica't una mica!

En Ziro ens va recordar que el darrer dia que vam veure el Dr. Brot va ser la tarda que vam anar tots al parc i el Sr. Flat ens va llegir *Frankenstein*, la novel·la de Mary Shelley.

RECORDS D'UNA TARDA MOLT ESPECIAL

El dia que el Sr. Flat ens va llegir *Frankenstein*, el primer que em va sorprendre va ser que Frankenstein no fos el nom del monstre, sinó el del doctor que el va crear. I després vaig descobrir que era una història terrible.

Mary Shelley, entre d'altres coses, ens parla de com la ciència i l'experimentació ens poden portar al desastre.

L'embolic en què acaba ficant-se el Dr. Frankenstein és espectacular! I el patiment de tothom que l'envolta és immens.

De cop, mentre llegíem, va passar una altra cosa sorprenent. El Dr. Brot se'ns va apropar i, tot i que ens pensàvem que començaria a molestar i a dir barbaritats, va seure a prop i es va posar a escoltar el que deia el Sr. Flat.

Mireu què diu la pobra criatura.

«Maleït el dia que vaig rebre la vida! Maleït creador! Per què vas crear un monstre tan horrible, si fins i tot tu te n'apartes?»

Fa deu minuts que en Brot és aquí i encara no ha dit cap barbaritat...

I tampoc ens ha insultat!

Calleu, que estic escoltant!
Poca-soltes!

El més estrany de tot va ser que, quan vam acabar de llegir, el Dr. Brot es va aixecar i se'n va anar tranquil·lament, però abans va fer una cosa inaudita.

En Ziro no estava gens tranquil. Es temia que el doctor estigués portant a terme alguna de les seves barbaritats. I, de fet, coneixent-lo, era més que probable.

Aquell dia, vam pensar que simplement li havia agradat molt la lectura de *Frankenstein*...

És que jo crec que li va agradar!

... Que hagi desaparegut dos setmanes no és gaire tranquil·litzador.

Gens tranquil·litzador!

Potser està de vacances!

No tothom veia les coses com en Ziro. Hi havia monstres que no perdien l'esperança que el Dr. Brot, impressionat per la lectura, hagués canviat ni que fos una mica. L'Emmo va dir que no seria la primera vegada que un llibre canvia la vida a algú.

Potser en Brot va quedar meravellat per la lectura de *Frankenstein*...

Sí, i potser ara està llegint altres novel·les!

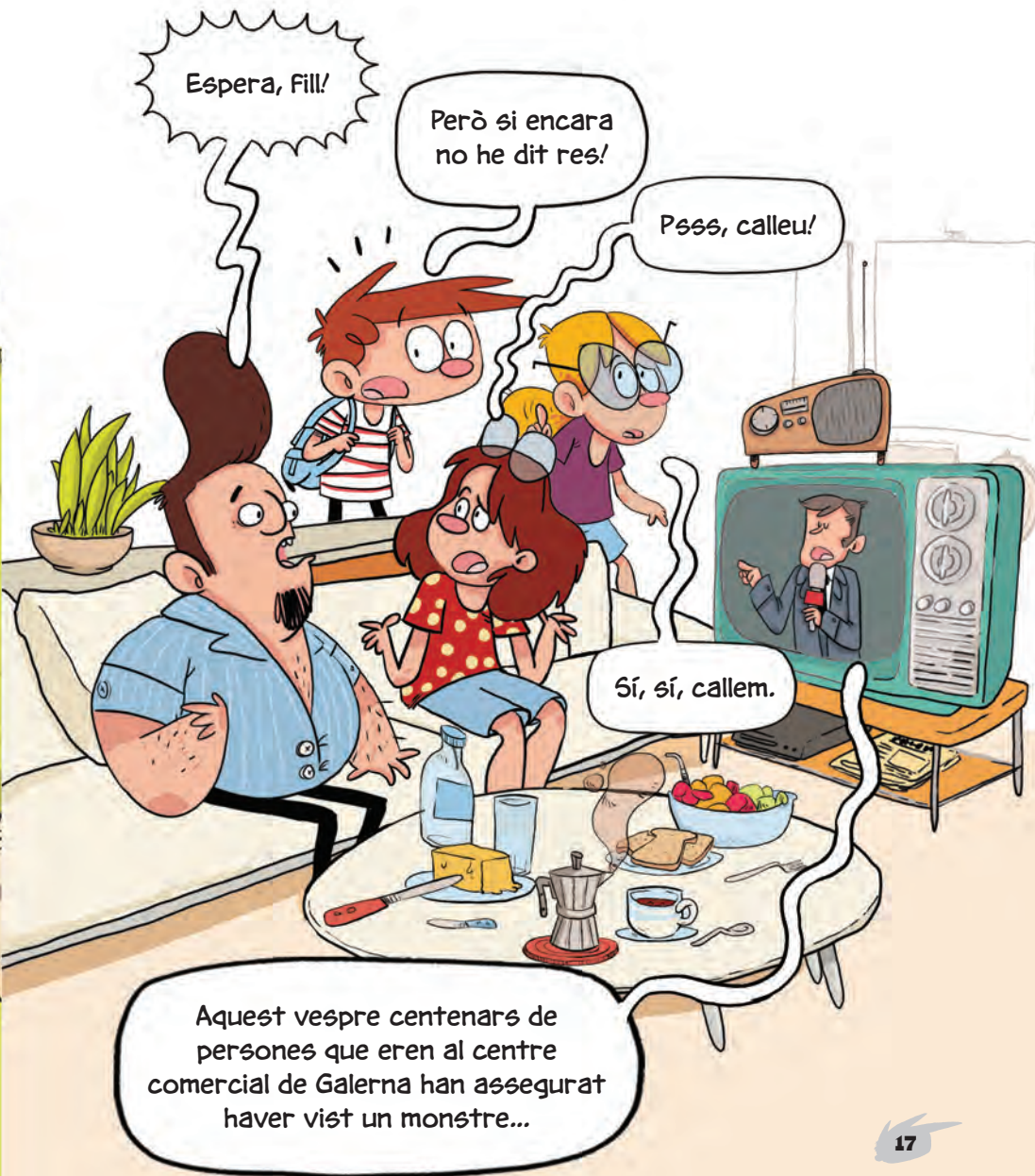
Jo no el veig llegint.

Doncs potser n'està escrivint una!

No, no el veig escrivint.

Ei, es fa tard!
Hauríem de tornar a casa!

Quan vam arribar a casa, vam trobar els meus pares nerviosíssims mirant un especial informatiu a la tele. En aquell moment encara era aviat per dir-ho, però el mal pressentiment d'en Ziro s'estava fent realitat.

Ens vam quedar de pedra, perquè ni el Sr. Flat, ni l'Emmo, ni en Brex, ni en Ziro ni cap dels altres monstres havien estat al centre comercial.

Li, li!

Ai, ai!

Em temo el pitjor. Au, anem a l'habitació!

Una vegada a l'habitació, vam poder parlar tranquil·lament. I el Sr. Flat va començar a lligar caps.

Crec que el dia que vam llegir *Frankenstein* en Brot estava tan atent perquè el que li interessava era la idea de crear...

... La idea de crear un monstre! Com el del Dr. Frankenstein!!!

Però vosaltres
sou monstres
i sou bons...

La gent utilitza el terme «monstre»
per referir-se a éssers molt
diferents: gent que ha fet coses
horribles, gent que surt clarament
de la normalitat i gent que fa por.

Jo l'únic que sé és que
si el Dr. Brot ha creat un
monstre, ja ens podem
anar preparant!

2

MONSTRUOSITATS NOCTURNES

Vam decidir no perdre temps. Quan tothom dormia, vam baixar al parc i vam anar a casa del Dr. Brot. Calia investigar una mica per saber de primera mà què estava passant.

Aquí no hi ha ningú.

No es veu res!

Doncs entreu i remeneu una mica.

Busqueu pistes!!!

En Hole i en Drilocks van entrar a casa del Dr. Brot i ho van trobar tot trinxat. Els papers del Dr. Brot estaven escampats per tot arreu enmig d'un desordre immens.

En Brot és el tipus més desendregat del món, però això passa de mida!

Sí, és una destrossa! Ves a saber què ha passat!

Quan en Hole i en Drilocks van sortir de casa del Dr. Brot, ens van informar de la destrossa que havien vist i ens van mostrar tot de papers que havien recollit. I, tan aviat com vam remenar aquells papers, ja vam veure que la cosa no pintava gens bé.

Això és un estudi sobre la «Força extrema»!

I aquest és sobre la «resistència infinita».

Aquest va de la «destrucció màxima».

I aquest altre es titula *Com criar un monstre!*

Mireu això! És un contracte de lloguer d'un local al carrer del Perdó, número 10.

Doncs anem al carrer del Perdó!

Ens vam dirigir als afores de Galerna, que és on era el carrer del Perdó. Quan estàvem a punt d'arribar al número 10, vam veure com el Dr. Brot, en Nap i un ésser molt estrany sortien d'un local.

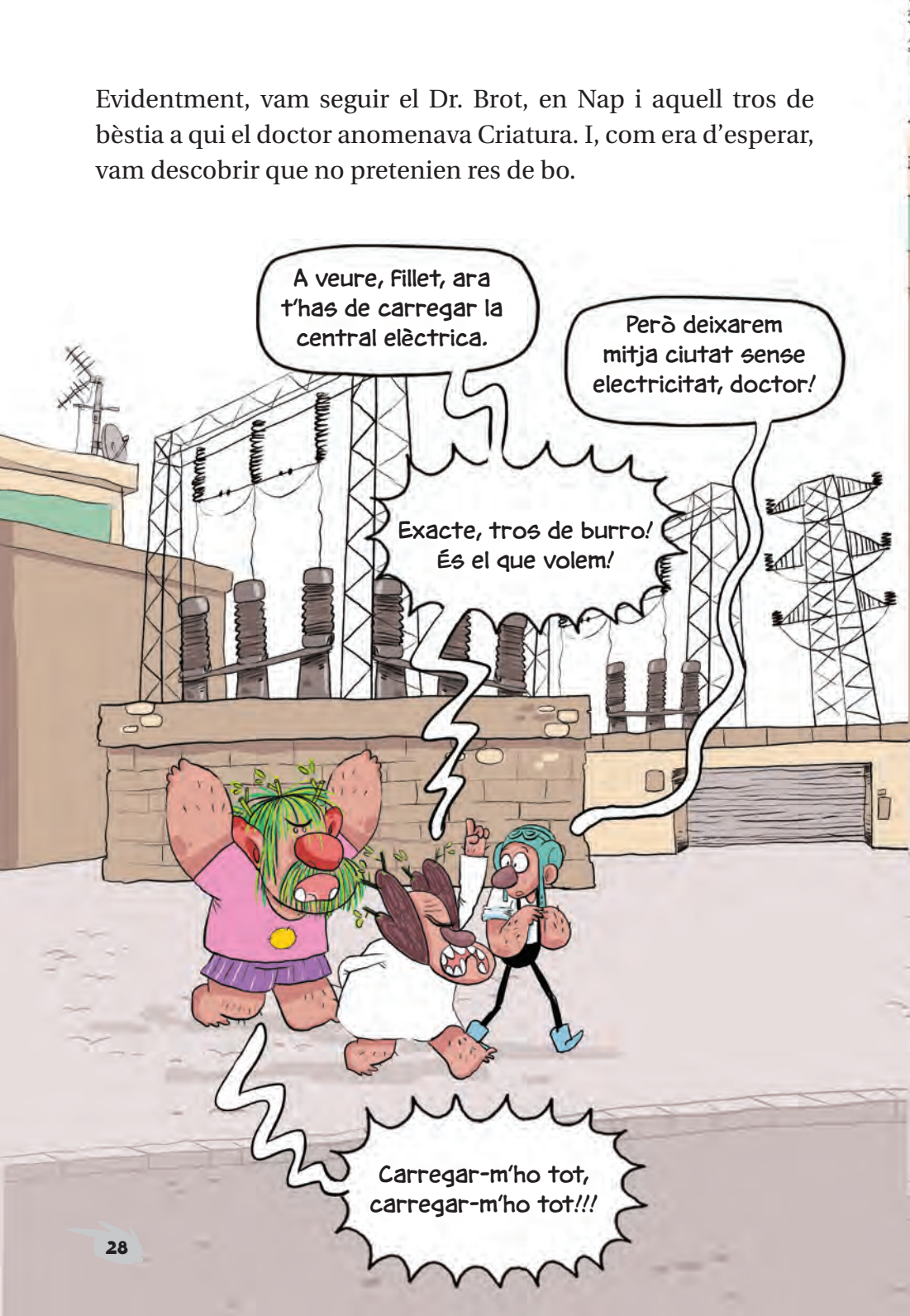
I no podríem esperar a demà, Doctor?

No, negatiu. Ja hem comprovat que la llum desorienta la criatura. Cal actuar de nit!

Tu cus bé el botó. I calla!

Evidentment, vam seguir el Dr. Brot, en Nap i aquell tros de bèstia a qui el doctor anomenava Criatura. I, com era d'esperar, vam descobrir que no pretenien res de bo.

A veure, filllet, ara t'has de carregar la central elèctrica.

Però deixarem mitja ciutat sense electricitat, doctor!

Exacte, tros de burro!
És el que volem!

Carregar-m'ho tot,
carregar-m'ho tot!!!

El Dr. Brot, en Nap i la Criatura ja es dirigien cap a la central elèctrica, però, de cop, va arribar la policia.

En un moment, la Criatura va resoldre de mala manera aquella situació. I després va marxar amb el Dr. Brot i en Nap tranquil·lament.

Quin desastre!

No sé com pararem això!

Però està clar que hem de parar-ho!

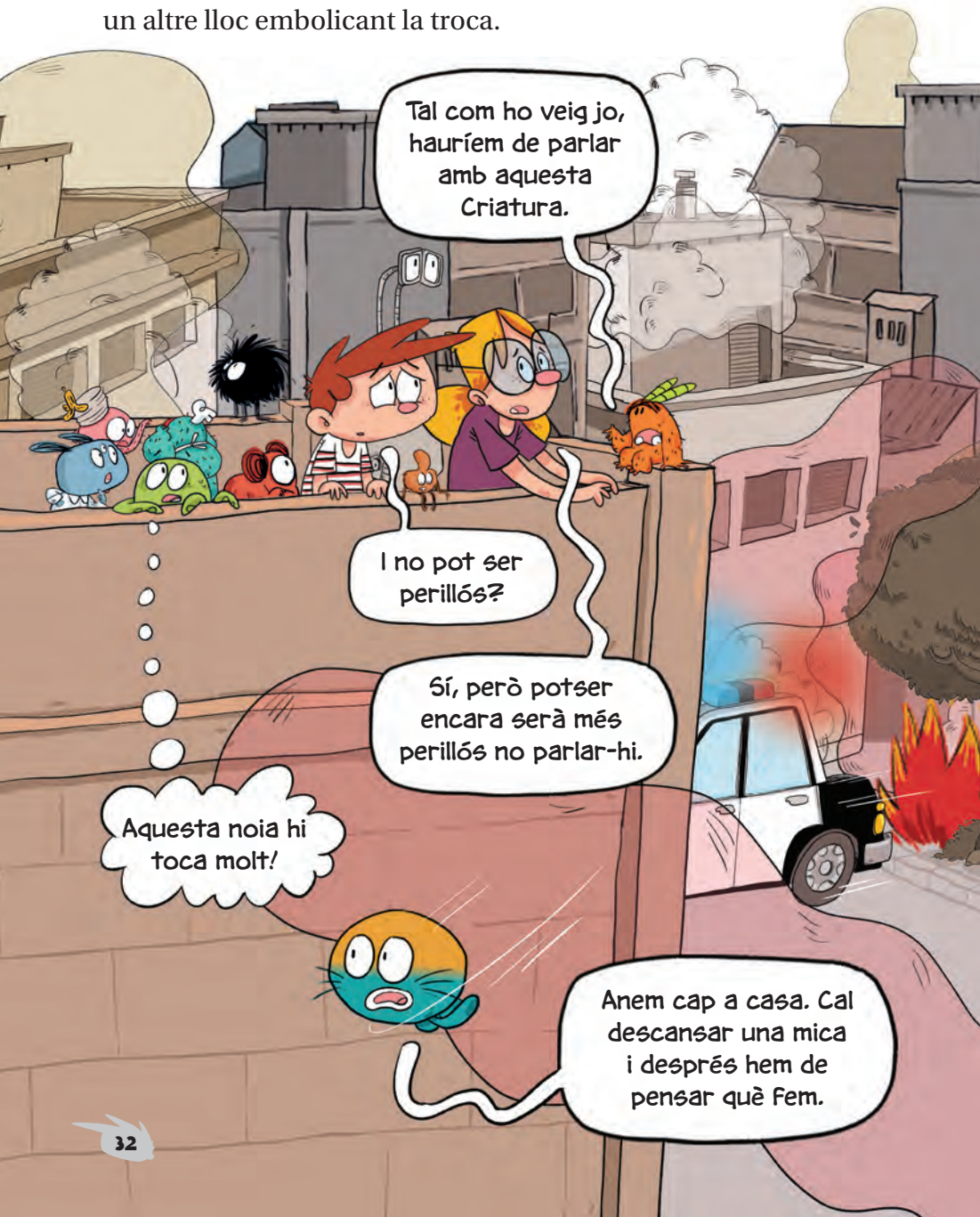
Ara, Criatura, ves a fer barbaritats...

Més barbaritats encara?

... Però recorda que has de tornar al carrer del Perdó número 10 abans que surti el sol!

Abans que surti el sol... carrer del Perdó, 10.

Aquella nit, la Criatura va causar tota mena de destrosses i la ciutat va esdevenir un autèntic caos. La policia i els bombers no donaven l'abast. Quan arribaven a un lloc, la Criatura ja era a un altre lloc embolicant la troca.

Tal com ho veig jo,
hauríem de parlar
amb aquesta
Criatura.

I no pot ser
perillós?

Sí, però potser
encara serà més
perillós no parlar-hi.

Aquesta noia hi
toca molt!

Anem cap a casa. Cal
descansar una mica
i després hem de
pensar què fem.

